

De bevindelijke kennis van Christus

John Elias

— uitgave van: —

De **tabernakel**
preken met verwachting

Eerder uitgegeven preken van jaargang 28

1. Het verlangen van alle volken	John Flavel
2. Het geneesmiddel tegen moedeloosheid:
geloof in Jezus Christus	William Bridge
3. De Bijbel spreekt voor zich (deel 1)	Thomas Manton
4. Bekering in de praktijk (deel 2)	Thomas Manton
5. Blijdschap in de hemel	Edward Payson
6. De triomf van het geloof	Thomas Halyburton
7. De bevindelijke kennis van Christus	John Elias

Jaargang 28 – nummer 7 – juni 2026

Toelichting foto omslag:

‘Ik heb het in een lange tijd van geloofsbeoefening getoetst, gewogen, nauwkeurig doorzocht en grondig beproefd. En het oordeel dat ik toen vormde, houd ik ook nu nog vast.’ Dat schrijft John Elias in de inleiding van deze preek. Het is net als met zwemmen: stel dat je nog nooit gezwommen hebt, dan kun je er veel over leren door de theorie je eigen te maken, door filmpjes te kijken, of met zwemmers te praten. Toch zal de eerste zwemles vooral erom gaan dat je contact maakt met het water. Tot je erin voldoende thuis bent om de volgende stap te maken. Zonder contact met het water dat Christus ons geeft kunnen wij niet leven en niet sterven. Het is deze ernst die John Elias beweegt om ook ons mee te nemen in het ondervinden van de genade en goedheid van onze God en Zaligmaker.

Bronvermelding:

The experimental knowledge of Christ – and additional sermons of John Elias.

De preek is vertaald onder verantwoordelijkheid van Stichting De Tabernakel.

De pdf en de originele Engelse tekst zijn te vinden op de website:

www.tabernakel.nl

Vormgeving en druk: Drukkerij AMV, Lunteren

De bevindelijke kennis van Christus

‘Opdat ik Hem kenne, en de kracht van Zijn opstanding, en de gemeenschap van Zijn lijden, Zijn dood gelijkvormig wordende’

(Fil. 3:10)

Geen volk heeft ooit grotere voorrechten genoten dan wij als het gaat om het verkrijgen van historische, wezenlijke en bevindelijke kennis van Christus. Als het over de genademiddelen gaat, is er niets wat God ons niet gegeven heeft. Terecht zou Hij aan ons dezelfde vraag kunnen stellen als aan Israël. ‘Wat is er meer te doen aan Mijn wijngaard, hetwelk Ik aan hem niet gedaan heb’ (Jes. 5:4)?

We hebben grote voorrechten ontvangen en alle rust en vrijheid om daarvan te genieten. Het lijkt mij dat we zeker niet meer kunnen verwachten. En toch is er reden om te treuren. Bij velen is zelfs de historische kennis van Christus gering. Veel hoorders bezitten nauwelijks eenvoudige en basale kennis van Christus. Er zijn velen die gezien hun voorrechten leraars zouden moeten zijn. Toch moeten zij nog steeds onderwezen worden in de eerste beginselen van de woorden van God. Onder veel hoorders blijft een onvoorstelbare onwetendheid van Christus hardnekkig aanwezig. Mensen zijn niet bereid om Christus te zoeken of over Hem te spreken. Als Hij af en toe in hun gesprek voorkomt, is het vaker als de God van de natuur en de voorzienigheid dan als de God van de verlossing. Velen vinden het prettiger om op Zijn alledaagse en algemene zegeningen te letten, dan op Zijn verbondsrelatie met zondaren door Christus. Het is alsof ze daarmee zeggen dat ze in dat opzicht niet met Hem te maken willen hebben. Als hun gevraagd zou worden naar de persoon van Christus, zouden velen totaal onwetend blijken. Ook over Zijn werk, ambten en de bediening daarvan zouden ze vaak niets kunnen zeggen. Evenmin hebben ze zicht op Zijn genade, Zijn barmhartigheid, de volkomenheid van Zijn verzoening, Zijn heerlijke voorbede in de hemel en Zijn komst naar de wereld om te oordelen.

Nogmaals, er is een groot gebrek is aan bevindelijke kennis van Christus. De kennis van Hem door de openbaring van de Geest is vrijwel nergens te vinden en is zeldzamer dan elke andere vorm van kennis. Er zijn velen die een zekere mate van feitelijke en historische kennis van Hem bezitten, maar die praktisch niets hebben van deze bevindelijke kennis. Mijn tekst bevat een beschrijving van deze onmeetbaar waardevolle kennis. Namelijk de bevindelijke, geopenbaarde en krachtig werkende kennis van Christus.

In de voorafgaande verzen geeft de apostel een voortreffelijke beschrijving van de ware godsdienst. Hij toont eerst wat voor soort godsdienst hij vroeger beoefende. Vervolgens laat hij de grote verandering zien die hij door genade heeft ondergaan. Zijn opvattingen, meningen, ervaring en leven werden veranderd. Wat vroeger voor hem winst was, heeft hij om Christus' wil als schade beschouwd. 'Maar hetgeen mij gewin was' – juist de dingen die ik hoogachtte, de dingen die mijn leven waren, de dingen die voor mij de hemel betekenden – 'dat heb ik om Christus' wil schade geacht' (Fil. 3:7). Ik beschouw ze als verlies, ik beoordeel ze en veroordeel ze, nadat ik de zaak zorgvuldig heb afgewogen. Dit is voor mij geen denkbeeldige of oppervlakkige zaak, maar ernstig, zeker en werkelijk. Het is geen conclusie waartoe ik overhaast gekomen ben. Ik heb het in een lange tijd van geloofsbeoefening getoetst, gewogen, nauwkeurig doorzocht en grondig beproefd. En het oordeel dat ik toen vormde, houd ik ook nu nog vast. Ook na negentwintig jaren van het belijden en verkondigen van Christus en het lijden voor Zijn Naam is het: 'Ja, gewis, ik acht ook alle dingen schade te zijn, om de uitnemendheid van de kennis van Christus Jezus, mijn Heere' (Fil. 3:8).

De kennis van Christus is verheven boven alle andere kennis. Wij zouden alle andere kennis kunnen bezitten en toch niets hebben, want er is geen andere kennis die een zondaar kan zaligmaken. Al bezaten we de kennis van alle filosofen en astronomen. Al begrepen we alle raadsels. Zonder de kennis van de gekruisigde Christus heeft onze ziel daar helemaal niets aan.

De kennis van Christus overtreft alle andere kennis. Alleen de kennis van Hem verzadigt en vervult onze ziel. Dit is de kennis die de grootste vaten kan vullen en die voldoende is voor de breedste en sterkste verstandelijke vermogens. Het was genoeg voor mannen zoals Isaac Newton, mannen met enorme gaven en onmetelijk inzicht. Hoewel zij hemel en aarde doorzochten, vonden zij geen voldoening. Hoewel zij in de schatten van de oceanen en de werelden van de ruimte waren doorgedrongen, slaagden zij er niet in hun vaten te vullen. Hoewel zij het vermogen bezaten om in het uitgestrekte heelal van planeet naar planeet te springen, op zoek naar datgene wat hun briljante geest zou bevredigen, slaagden zij er niet in te ontdekken wat hun volkomen voldoening zou geven.

Maar in de bevindelijke kennis van Christus is meer dan genoeg om alle vaten van mensen en van engelen te vullen: 'in welke dingen de engelen begerig zijn in te zien' (1 Petr. 1:12). De engelen hebben de profetieën over Christus ongetwijfeld nauwkeurig bestudeerd voordat Hij mens is geworden. Hun aandacht ging vooral uit naar Hem toen Hij als mens op aarde verscheen. Verwonderd staarden de engelen naar Hem toen Hij een baby in de kribbe was. Nauwlettend volgden ze Hem terwijl Hij Zijn moeilijke weg op aarde ging. In de woestijn zagen de engelen Hem, terwijl Hij door de duivel werd verzocht (toen ze gezonden werden om Hem te dienen). Ze zagen Hem worstelen in de hof, toen Hij riep: 'indien het mogelijk is, laat deze drinkbeker van Mij voorbijgaan' (Mat. 26:39). Ze zagen Hem in Zijn lijden onder de foltering van het kruis. Wij weten echter niet of het de engelen toegestaan werd meer te zien, of dat er een sluier tussen hen en Hem werd getrokken op het moment dat het noodweer het hevigst woedde.

En zelfs nu verlangen zij deze dingen in te zien, ja, ook vandaag nog. Soms zijn de engelen bij de heiligen beneden, dan dienen zij de erfgenamen van de zaligheid. Soms zijn zij voor de troon, waar zij steeds meer zien en horen. Dag na dag leren zij nieuwe dingen uit de Bijbel. Ze leren ook veel in de preken en de samenkomsten, als zij godvrezende mannen over Christus horen spreken. Dan weer

zijn de engelen in de hemel, waar zij zonder bedekking het aangezicht van de Mens Zelf op de troon zien. De kennis van Christus houdt hen volledig bezig en doet hun vaten overvloeien.

Deze kennis redt ook een zondaar en geeft een ziel de grootste winst. Geen enkele andere kennis kan dat bewerken. Voor zover ik weet, kende Paulus Christus beter dan wie ook. Toch zegt hij hier: 'Opdat ik Hem kenne' (Fil. 3:10). Alsof hij zichzelf zag als iemand zonder kennis van Christus, omdat hij er zo sterk naar verlangde meer van Hem te kennen. Ondanks zijn kennis van Christus bleef zijn verlangen naar meer bestaan. Ja, hoe groter onze kennis van Christus is, des te groter wordt onze dorst naar meer kennis van Christus. Zij die Hem het meeste kennen, zijn juist degenen die er het sterkst naar verlangen Christus nog meer te kennen en meer aan Hem gelijkvormig te worden.

Naar aanleiding van de tekst heb ik drie zaken op het oog die ik u wil voorhouden:

1. Ten eerste: De mens is van nature zonder Christus
2. Ten tweede: Christus is te verkrijgen
3. Ten derde: Christus winnen is de grootste winst, zelfs als je alles verliest

Ten eerste: De mens is van nature zonder Christus

De mens die zonder Christus is, is de armste mens ter wereld en de meest beklagenswaardige op aarde. Wie zonder Christus is, is zonder vergeving van zonden. Die is niet verlost van de macht van de satan, is nog onder de toorn van God en heeft geen toegang tot het eeuwige leven. Zonder Christus te zijn is de grootst denkbare armoede. Toch is dit van nature de toestand van de mens.

Ten tweede: Christus is te verkrijgen

Er is vandaag een welkom bij Hem voor allen die willen komen. Het verkondigen van Hem is onze opdracht. Het uitdragen hiervan is het werk van de dienaren van het verbond. Wat een eer! Hier hebben we een boodschap die het waard is om aan een samenkomst als

deze verkondigd te worden. Hier hebben we een getuigenis dat het verdient door een menigte gehoord te worden: 'Christus is te verkrijgen.' Hij is te verkrijgen voor alle soorten mensen aan deze zijde van het graf. Christus is te verkrijgen voor schuldigen, verlorenen en armen. En dat om niet, zonder geld en zonder prijs.

Ten derde: Christus winnen is de grootste winst, zelfs als je alles verliest

Als een mens de wereld wint en Christus verliest, doet hij een uiterst slechte ruil. Dan is hij een eeuwige verliezer. Maar de mens die de wereld verliest en Christus wint, doet de beste ruil ooit. Hij is een eeuwige winnaar, want de wereld bezitten is niets dan bedrog en teleurstelling. Christus winnen is oneindige barmhartigheid.

Natuurlijk verliezen sommigen bij het winnen van Christus vele begeerlijke dingen. Maar zij ontvangen er veel meer voor terug. Velen wijzen Christus en het geloof af omdat zij voorkeur geven aan de genoegens van de zonde en de tegenwoordige wereld liefhebben. Toch zijn er sommigen aan wie door oneindige barmhartigheid een hart wordt gegeven om Christus te ontvangen. Een van de meest opvallende voorbeelden daarvan was Paulus. Omwille van Christus verloor hij zijn aanzien en aardse gemakken. In plaats daarvan onderging hij kou en naaktheid, werd hij met allerlei gevaren geconfronteerd en stierf hij uiteindelijk de marteldood. Toch had Paulus naar Gods oordeel de grootste winst. Wat hij ook verloor, hij kreeg er genoeg voor terug. Wie Christus heeft, die heeft genoeg. Het bezit van Christus is genoeg om in al onze noden te voorzien, al onze verliezen te vergoeden en ons voor eeuwig gelukkig te maken. Met deze overwegingen riep Paulus het uit: 'En in Hem gevonden worde' (Fil. 3:9). En: 'acht die drek te zijn, opdat ik Christus moge gewinnen' (Fil. 3:8).

Er zijn twee dingen die begrepen moeten worden bij het ontvangen van Christus. Het ene is dat wij in Hem worden gezien tot onze rechtvaardiging. Het andere is dat wij Hem kennen tot onze heiligmaking. Hier is gerechtigheid die voor de zondaar in elke omstandigheid voldoende is. Voldoende in het zicht van de dood en alle omzwervingen

in de woestijn en voldoende voor het onderzoek van een streng oordeel. Dit is een gerechtigheid die eeuwig voordeel zal opleveren. Laat ons allen roepen om Christus, om Hem te kennen en in Hem gevonden te worden. Zij die in Christus zijn, bevinden zich in een veilige ark. Ze zijn beschermd tegen de vurige vloed, zonder dat er vrees behoeft te zijn voor het noodweer dat spoedig zal losbreken. Want zij zijn in Christus aanvaard door God en hebben daarom recht op het eeuwige leven. Zij zijn in een veilige schuilplaats, beschermd tegen de toorn van de wreker en tegen alle vergelding. In Christus kunnen de zwaksten en armsten beschutting vinden, in elk onweer blijven leven en ontkomen wanneer het einde komt.

‘Opdat ik Hem kenne’ (Fil. 3:10). Er is iets opmerkelijks aan deze uitspraak. Paulus kende Christus al. Paulus kende Christus beter dan wie ook. Toch was zijn voornaamste verlangen dat hij een grotere en diepere kennis van Christus mocht verkrijgen. Ondanks de kennis die hij al bezat, had hij een dorst naar meer kennis. Mensen die denken dat zij genoeg kennis van Christus hebben, verschillen in hun gevoelens en ervaringen sterk van Paulus. Paulus verlangde ernaar de kracht van Christus te ervaren voor zijn heiliging. Daarom had Paulus veel omgang met Christus en hunkerde hij hartstochtelijk naar Zijn gemeenschap op aarde.

Verder zie ik twee leerstellige onderwerpen in de tekst naar voren komen:

1. Ten eerste: Bevindelijke kennis van Christus is wezenlijk voor de ware godsdienst.
2. Ten tweede: De kennis van Christus brengt de ziel tot gemeenschap met Christus en tot gelijkvormigheid aan Hem.

1. Bevindelijke kennis van Christus is de kern en het wezen van ware godsdienst. Godsdienst zal niemand zalig maken tenzij hij bevindelijke kennis van Christus heeft. Velen hechten veel waarde aan een vorm van godsdienst die aan de andere kant van het graf geen enkele waarde heeft. Alleen de godsdienst waarin Christus ervaren wordt zal daar baten. Dat is de enige godsdienst die het waard is om te

bezitten. Dat is de enige godsdienst die baat in leven en sterven. De ervaring van de liefde van God in Christus zal maken dat wij onze zorgen vergeten en zal ons ondersteunen in het sterven en in het komende oordeel. Gemeente, zoek die godsdienst waarin de bevindelijke kennis van Christus aanwezig is.

U vraagt: 'Wat is bevindelijke kennis van Christus?' Bevindelijke kennis van iets hebben, betekent dat wij het beproeven, het bezitten en ons erin verheugen. Het is niet voldoende dat u er slechts over leest of ervan hoort. Bevindelijke kennis gaat veel verder dan dat. U kunt vele prachtige hoofdstukken over Christus lezen, en ongetwijfeld heeft u veel getrouwe preken over Hem gehoord, en toch kunt u zonder zaligmakende kennis van Christus zijn. Maar bevindelijke kennis van Hem is proeven, zien en ervaren wat je gelezen en gehoord hebt van Hem. 'Hetgeen van den beginne was, hetgeen wij gehoord hebben, hetgeen wij gezien hebben met onze ogen, hetgeen wij aanschouwd hebben, en onze handen getast hebben, van het Woord des levens' (1 Joh. 1:1). Bevindelijke kennis van Christus is volstrekt noodzakelijk voor de ware godsdienst. En Hem op deze wijze te kennen is de kern van de godsdienst. Om dit verder uit te werken, benadruk ik drie punten die van het grootste belang zijn om dit goed te begrijpen:

1. Het evangelie getuigt van Christus
2. Geloof is noodzakelijk om dit getuigenis te ontvangen
3. Het is de ziel waarmee men waarachtig gelooft, toont, voelt en zonder twijfel weet dat Christus werkelijk belichaamt wat over Hem is getuigd.

Ter illustratie. Stelt u zich voor dat u een zieke vriend hebt en een beroemde arts komt naar zijn huis. Zodra de arts hem ziet, zegt hij: 'Er is maar één geneesmiddel dat deze ziekte kan genezen. En ik ben de enige die dat geneesmiddel bezit!' Dit is historische kennis, kennis van feiten. Uw vriend weet nu de feiten over zijn ziekte, over de arts en over het enige geneesmiddel. De man denkt vervolgens over deze zaken na. Hij overweegt ze serieus in verband met zijn

eigen situatie. Hij voelt hoe de ziekte precies in hem bezig is zoals door de arts beschreven. Hij herkent de tekenen en symptomen die de arts heeft genoemd. De beschrijving is zo nauwkeurig dat de man gedwongen wordt te geloven dat de arts de juiste diagnose heeft gesteld en de waarheid heeft gesproken. Als dit werkelijk de waarheid is, dan zal hij zonder geneesmiddel sterven. De angst voor de dood grijpt hem aan. Als gevolg daarvan begint hij te beven. In zijn nood herinnert hij zich de woorden van de arts over het onfeilbare geneesmiddel. Hij besluit dat hij dit moet hebben, wat het ook kost. Hij laat de arts komen, ontvangt het medicijn, neemt het in en volgt nauwgezet de aanwijzingen op het recept. Het resultaat is dat hij genezen wordt. Zijn ziekte verdwijnt, de koorts zakt, de pijn in zijn hoofd neemt af, zijn maag begint weer normaal te functioneren. Alles wijst op herstel! Na verloop van tijd is hij volledig gezond.

Dit is ervaringskennis of bevindelijke kennis van de arts. Als het om Christus gaat, geldt geestelijk gezien hetzelfde. Bevindelijke kennis is geen zwak of krachteloos iets, maar sterk en krachtig, met als uitkomst grote gevolgen. Hoe Christus in de Bijbel ook wordt genoemd, in welke hoedanigheid Hij ook wordt voorgesteld, wanneer Hij aan zondaren wordt aangeboden om te ontvangen, gaat dat altijd om bevindelijke kennis.

Laten we bijvoorbeeld Christus beschouwen als de Weg. Zo beschrijft Hij Zichzelf als de Weg tot de Vader. Hoe is Hij de Weg? Wanneer een zondaar overtuigd wordt, ziet hij dat hij ver van God verwijderd is en dat de weg die hij bewandelt uiterst gevaarlijk is. Hij probeert elke weg die hij zelf kan bedenken, maar wat hij telkens tegenkomt is het ongenoegen en de toorn van God. Hij beseft dat de weg naar de boom des levens wordt bewaakt door de cherubs met het vlammen-zwaard. Hij beseft dat hij volkomen zonder hoop is om in vrede tot God te komen. In zijn uiterste nood herinnert hij zich Christus en de weg die geopend is door Zijn offer, Zijn verzoening, Zijn bloed. Dit is een rechtmatige en geoorloofde weg voor de zondaar om tot de Vader te naderen. Dan probeert hij niet langer op een andere manier tot God te naderen, maar uitsluitend door te steunen op Christus als

de ware Weg. Door Christus wordt hij door de Vader aangenomen. Dat is bevindelijke kennis van deze waarheid.

Nog een ander voorbeeld. Het is een bekende uitspraak die je al vaak hebt gehoord: 'Het bloed van Christus geeft vrede aan het geweten.' Toch zijn er velen die niet begrijpen wat daarmee wordt bedoeld. De zondaar die door de Heilige Geest wordt geraakt en overtuigd, leert zichzelf kennen. Hij kent de ziekte van zijn eigen hart. Hij voelt zijn innerlijke verdorvenheid. Zijn geweten kwelt hem ondraaglijk. Zijn geweten zegt hem dat er een verschrikkelijke storm op komst is. Daardoor wordt het voor zijn ziel als een hel. Hij herinnert zich dat het bloed van Christus het geweten kan reinigen. Wanneer deze mens voor zijn leven naar Christus vlucht en zich aan Hem overgeeft, zwijgt de Sinaï. Het geweten wordt tot rust gebracht. Een volkomen vrede daalt neer in zijn onrustige hart. Dat gebeurt omdat hij verlossing heeft gevonden in de verdienste van zijn Borg. Dit is de vrede die het geweten ontvangt door het bloed van Christus.

Verder hebt u gehoord dat Christus alle verlangens van de zondaar vervult. Wie Christus op deze manier kent, zal met de psalmdichter uitroepen: 'Wie heb ik nevens U in de hemel? Nevens U lust mij ook niets op de aarde!' (Ps. 73:25) De ziel die de liefelijkheid van Christus heeft gezien en een blik heeft gekregen op Zijn schoonheid, heeft Hem gezien in al Zijn heerlijkheid als de Zaligmaker van arme zondaren. Daarom is zij bereid om met de kerk in het Hooglied in verrukking uit te roepen: 'Als een appelboom onder de bomen des wouds, zo is mijn Liefste onder de zonen; ik heb grote lust in Zijn schaduw, en zit er onder' (Hoogl. 2:3)

U hebt ook gehoord van Zijn liefde en Zijn genade, die in iedere nood ondersteunen en in de grootste stormen veiligheid bieden. Er zijn hier sommigen die in het vuur zijn geweest. Maar Hij heeft hen daar bewaard zodat het vuur hen geen kwaad deed, de gedaante van de vierde Man was bij hen. Anderen zijn op de Sinaï geweest en hebben in Zijn offer een weg gevonden om de woeste elementen, de

vurige berg en de donder te bedaren. Zij kunnen getuigen van Zijn liefde en genade omdat zij Hem hebben ervaren.

Het Woord zegt ook dat Christus een Geneesheer is, een Herder en een Leidsman. Hij is alles wat een zondaar nodig heeft om in Christus een volkomen Zaligmaker te hebben. Hem op zo'n wijze ontvangen is bevindelijke kennis. Wij moeten Hem op deze manier meer leren kennen en in deze kennis groeien. En als we deze kennis hebben, wat is er dan nog meer nodig? Dan is het antwoord: 'Groeien in deze kennis.' Paulus zegt tegen de Kolossenzen: 'Gelijk gij dan Christus Jezus, de Heere, hebt aangenomen, wandelt also in Hem' (Kol. 2:6).

We moeten er ook naar streven om Christus te leren kennen. Wat wordt hiermee bedoeld? Christus leren kennen betekent dat wij doorgaan in de kennis waarover we gesproken hebben. Niemand van ons heeft Hem zo volledig leren kennen dat er niets meer te leren valt. Het is geen ware kennis tenzij het in ons een dorst naar meer opwekt. Christus leren kennen betekent groeien, voortgaan in deze kennis totdat we alles hebben benut. 'Maar doet aan de Heere Jezus Christus' (Rom. 13:14). Wanneer we Christus op de juiste wijze leren kennen, is dat wat we zullen doen.

Wat betekent het om de Heere Jezus aan te doen? Het betekent voor Hem leven en op Hem steunen. Het betekent geheel gebruikmaken van Hem in alles wat Hij voor de zondaar is. Het betekent de oude mens afleggen met al zijn bedrieglijke begeerten en de nieuwe mens aandoen. Bekleed u met de Heere Jezus door goddeloosheid en vleeselijke begeerten te verwerpen, door rechtvaardig en godvruchtig te leven in deze tegenwoordige wereld.

Bevindelijke kennis van Christus is de kern en het wezen van ware godsdienst en gelijkvormigheid aan Hem. De zondaar oprichten tot het beeld van God en Christus op de juiste wijze kennen is de kern van de godsdienst. Zal een vorm van godsdienst baten die geen bevindelijke kennis van Christus bevat? Absoluut niet. Wij zijn uitgevoren om aan Christus gelijkvormig te zijn. Het is naar het beeld

van Christus dat de Heilige Geest ons vormt. Hij past en bereidt elke steen in de geestelijke tempel. Het is in de gelijkenis van Christus en naar Zijn beeld dat de heiligen uit het graf zullen opstaan, volmaakt gevormd en passend samengevoegd. Het werk zal voltooid zijn.

De kracht, de zoetheid, het nut en de bruikbaarheid van de godsdienst liggen in de kennis van Christus en de gelijkvormigheid aan Hem. Door deze kennis wordt Zijn beeld ontvangen. Zonder deze kennis zullen de zoetheid, de kracht en het nut van de godsdienst altijd aan u ontsnappen. Hier zien we de ongeëvenaarde voortreffelijkheid van de grote zaligheid die in Christus te vinden is. Het bevindelijk kennen van deze zaligheid betekent dat al onze behoeften vervuld worden. Zij die dit kennen zijn in staat Christus aan anderen aan te bevelen. Zij kunnen tot de zwakste en ellendigste mensen zeggen: 'We waren eens net zo ellendig als u. Maar wij hebben Christus ontmoet. We hebben Zijn liefde, Zijn barmhartigheden en Zijn zaligmakende kracht gehoord, gezien en ervaren. Het is uit Christus Zelf dat wij leven. Daarom kunnen wij Hem aan anderen aanbevelen en goed van Hem spreken.'

'Opdat ik Hem kenne.' Het kennen van Hem heeft een onschatbare waarde. Het kennen van Hem weerhoudt mensen om te verlangen naar de dingen van de wereld. Het doet hen de zonde doden. Het versterkt hen in verzoeking. Het weerhoudt hen van vallen in beproevingen. Het vervult hun zielen met krachtige vertroosting. Het ondersteunt hen zodat zij staande blijven tot het einde en troost hen daarin. Het draagt hen in het dal van de schaduw des doods. Het bewaart hen in het oordeel, zonder verschrikking.

O, kostbare kennis! Wie zou haar niet willen bezitten? Laat ons allen roepen om de Geest van God opdat Hij Christus openbaart. Zodat duizenden zouden komen tot de kennis van Hem. O, dat de Geest tot onze samenkomsten zou komen en elke preek zou begeleiden met vuur uit de hemel, in elke vereniging en zondagsschool. Zodat ons spreken voortkomt uit ervaring en in iedere ziel dorst wekt om Christus te leren kennen en de kracht van Zijn opstanding en de

gemeenschap van Zijn lijden. Laten wij Hem veel aanroepen en verwachten dat Hij in ons midden zal komen.

2. Bevindelijke kennis van Christus brengt gemeenschap met Christus en gelijkvormigheid aan Hem. Hier zien we de rijkdom van de godsdienst. We bevinden ons in een mijn van buitengewone rijkdom. Roepen tot de gemeenschap van de Zoon van God heeft als uitwerking dat de kennis van Christus geschonken wordt. Met welk doel roept God een zondaar wanneer Hij hem uit de duisternis tot het licht roept? Hij roept zondaren tot de gemeenschap van Zijn geliefde Zoon. De krachtadige roeping van God tot de zondaar brengt hem in de gemeenschap met Zijn Zoon. 'Waarlijk, onze gemeenschap (van ons die geroepen zijn) is met de Vader en met Zijn Zoon Jezus Christus' (1 Joh. 1:3).

Als u rust op de vorm en de naam en aan de buitenkant van de godsdienst blijft, de plichten vervult met slechts de mond en zonder omgang met Zijn Zoon, dan bent u nog op de vlakte bij Sodom. U hebt het gebergte nog niet beklommen. U bent nog steeds binnen het bereik van het woeste en verschrikkelijke onweer. Wanneer het vuur Sodom verteert, hebt u niets anders te verwachten dan de ondergang. Want uw land zal branden wanneer het vuur Sodom verteert. Gemeente, vlucht daarom voor het noodweer. Uw geestelijke toestand moet veranderd worden voordat de vloed van vuur komt. Verzekert u van de kennis van Christus en de gemeenschap met Hem.

Als laatste nog een paar woorden over het slot van de tekst: 'de kracht van Zijn opstanding, en de gemeenschap van Zijn lijden, Zijn dood gelijkvormig wordende.'

1. 'De kracht van Zijn opstanding'.

O, barmhartige en genadige God. Geef, terwijl wij over deze dingen spreken en ernaar luisteren, dat de kracht van Zijn opstanding ervaren mag worden!

Er is een onlosmakelijk verband tussen het kennen van Hem, de kracht van Zijn opstanding en de gemeenschap aan Zijn lijden. Er bestaat een nauwe samenhang tussen het kennen van Hem en onze rechtvaardiging, onze heiliging, de hoop op de heerlijkheid en onze heerlijke opstanding uit het graf op die grote dag.

Er is oneindige kracht in Zijn opstanding en er zijn schitterende uitkomsten die daarop volgen. Door Zijn opstanding worden Zijn heiligen gerechtvaardigd en wordt hun opstanding verzekerd. Hij is opgewekt tot onze rechtvaardiging. Hij heeft onze opstanding uit het graf van de zonde verzekerd in de wedergeboorte. Hij heeft de opstanding van onze lichamen uit de poorten van de dood verzekerd op de morgen van de grote opstanding. Allen zullen verlost worden van de banden van het verderf door de opstanding van het Hoofd Christus. Een geweldige macht en kracht werden geopenbaard in de opstanding van onze Borg uit het graf. Zo zal het ook zijn bij de opstanding van de zondaar uit het graf van de zonde, vanwege de uitnemende grootheid van Zijn kracht. Het is de uitnemende grootheid van de kracht van de Zoon van God die de doden tot leven wekt. Niets anders kan dat doen. En nadat hij door de kracht van God is opgewekt, ontvangt hij genade om de grafdoeken af te leggen, de ketenen van de duisternis te verbreken en bevrijd te worden uit de banden van de dood.

O, dat wij de kracht van Zijn opstanding mochten ervaren, die ons opwekt uit de graven van onze zonden! Mogen wij allen tot het kennen van Hem worden gebracht, de kracht van Zijn opstanding ondervinden, godvruchtig leven in Christus Jezus en wandelen tot eer van God. Het kennen van de kracht van Zijn opstanding zal zondaren opwekken uit hun geestelijke graf. Een grote en heerlijke menigte zal het Lam op de berg Sion aanbidden. En al gebeurt dit niet in één ogenblik, het werk is wel gaande. Hoe wordt dit tot stand gebracht? Ons grote Hoofd in de hemel trekt Zijn leden, één voor één, door de kracht van Zijn voorbede uit het graf van zonde en verderf. Door dezelfde middelen zal Hij ons levend bewaren, tegenover het ergste wat de wereld en het vlees kunnen aanrichten. Dit doet

Hij totdat wij bij Hem thuiskomen. Omdat het Hoofd leeft, zal Hij Zijn leden levend maken en hen ondersteunen totdat hun verdorvenheden overwonnen zijn. Hij zal hen bewaren totdat Zijn werk in hen voltooid is en totdat zij worden overgebracht naar de wereld waar geen dood meer is.

2. 'De gemeenschap aan Zijn lijden'

Godgeleerden verstaan deze uitdrukking op twee manieren. Sommigen zeggen dat het betekent dat wij bereid worden om te lijden voor Hem. Anderen zeggen dat het betekent dat wij de oude mens met Hem kruisigen. Wat het eerste betreft, we worden inderdaad bereid gemaakt om voor Hem te lijden. We verbinden ons ertoe Hem te volgen door moeite en verdrukking heen en het kruis zonder klagen op te nemen totdat onze reis ten einde is. We dragen de merkten van de Heere Jezus 'en vervullen in ons vlees de overblijfselen van de verdrukkingen van Christus' (Kol. 1:24). Het is u gegeven te geloven in Hem, te leven voor Hem en te lijden om Hem, die voor u gestorven is.

'De gemeenschap aan Zijn lijden' ziet ook op de kruisiging van de oude mens met Christus. Onze zonden verdorren wanneer wij zien op het kruis. We doden onze verdorvenheden wanneer we mediteren over Christus' dood. Hem aanschouwen die voor ons doorstoken werd, zal onze verdorvenheden doorsteken. Dit is het krachtigste middel om onze oude mens te doden. En het zien van Zijn liefde, waardoor Hij Zichzelf voor ons heeft overgegeven, zal ons gewillig maken om voor Hem te sterven en voor Hem te lijden. En het zien van Zijn liefde zal ons gewillig maken om in onze gemeenschap met Hem te sterven aan de wereld en aan het vlees.

3. 'Aan Zijn dood gelijkvormig wordende'

Dit is hetzelfde als de vorige uitdrukking, maar het werpt er nog meer licht op. De gemeenschap met Hem strekte zich even ver uit als het lijden. 'Altijd de doding van de Heere Jezus in het lichaam omdragende' (2 Kor. 4:10). Het is alsof Christus telkens opnieuw in ons sterft, terwijl wij voor Hem en om Zijn wil dezelfde pijn en angst doorstaan.

Voordat ik eindig, wil ik nog enkele woorden richten tot sommige mensen hier. Tot hen die beproefd en bedrukt zijn. Tot hen die innerlijk verontrust zijn en een bezwaard hart hebben. U moet veel smeken om de bevindelijke kennis van Christus. Door deze kennis zult u vertroost worden, en zult u vreugde vinden in uw verdrukking.

Tot hen die Hem kennen. Er zijn sommigen die door de wonderlijke en oneindige genade van God een overvloedige, bevindelijke kennis van Christus hebben ontvangen. Hun smeken is: 'Opdat ik Hem kenne.' Hoe meer kennis van Christus zij hebben, hoe meer ze verlangen naar Hem. Zij die Hem het meeste kennen, zijn juist degenen die het meest smeken om Hem nog meer te kennen. Zij vinden zoveel vreugde in Zijn gemeenschap, dat zij niet tevreden zullen zijn totdat zij geheel gelijkvormig zijn aan Zijn beeld. Zij jagen naar de opstanding van de doden, om de Koning te zien in Zijn schoonheid. Om Hem te zien zoals Hij is, zonder enige bedekking tussen hen en Zijn heerlijkheid. Zijn verlangen naar de gemeenschap met Hem die Mozes genoot: van aangezicht tot aangezicht. Zij verlangen ernaar aan Hem gelijk te zijn, zonder enige smet. Zij hunkeren ernaar even rein te zijn als de heiligen op de opstandingsdag zullen zijn.

Ten slotte, tot hen hier die Hem niet kennen. Geliefde mensen, het zal verschrikkelijk zijn Hem te ontmoeten zonder Hem te kennen. Wie Hem niet kennen, zal Hij op die dag van Zich wegstoten en veroordelen. Hij zal hen veroordelen tot de eeuwige scheiding onder het ondraaglijke gewicht van die ernstige woorden: 'Gaaf weg van Mij.'

Maar God zij dank, ik heb beter nieuws voor u. Vandaag houdt Christus in Zijn barmhartigheid een aanbod voor, zelfs voor de grootste zondaren. Niemand zal worden afgewezen. Hij ontvangt ieder die tot Hem komt! Hij bezit een overvloed om in al onze noden te voorzien. Het aanbod dat uit Zijn genade voortvloeit, is erop gericht ons geschikt te maken voor Zijn gemeenschap en om voor eeuwig met Hem te leven.

O, oneindige God! Ontferm U over deze gemeente. Breng zondaren ertoe U te kennen. Toon hun de heerlijkheid van Uw Zoon, totdat zij hem ontvangen en Hem zien als volkomen lieflijk, de allerhoogste boven tienduizend. Zegen de verkondiging van Uw Zoon, opdat velen Hem leren kennen. Amen.

